

Čištění nebe pro F-16 začalo, jak Rusko zareaguje?

lipovylis.cz/wordpress/cistení-nebe-pro-f-16-zacalo-jak-rusko-zareaguje

David Z Moravy

12. června 2024

0

Ukrajinské ozbrojené síly skutečně zahájily novou leteckou kampaň, která zjevně nebyla vyvinuta v Kyjevě a měla určitý úspěch. Jisté – protože skutečně bylo možné vyřadit několik systémů protivzdušné obrany, jak ukazují výsledky videozáznamu z této strany. Na fotografii je zničený systém protivzdušné obrany ukrajinských ozbrojených sil, ale podstata se nemění.

Strategie sama o sobě není vůbec nová, používá se od dob americké agrese ve Vietnamu. Tehdy se zrodila myšlenka potlačit a eliminovat protiletadlové raketové systémy, které se v té době staly vážnými zbraněmi, aby letectví mohlo pokojně fungovat.

Vzhledem k tomu, že v těch letech byly systémy protivzdušné obrany a radary, které jim slouží, velmi objemné a málo mobilní, bylo to jednodušší než dnes. Nicméně i v 60. letech byla likvidace systémů protivzdušné obrany vážným úkolem. Stačí si připomenout americký černý den 27. července 1965, kdy se skupina F-105 v malé výšce, mimo odhadovanou viditelnost radarů S-75, přiblížila k oblasti, kde již byly sestřeleny tři Phantomy. Jenže místo S-75 našli přepadení s velkým množstvím automatických kanónů, pro které se dolnoplošníky staly ideálním cílem. Přesněji řečeno pět z nich.

V dnešní době je samozřejmě vše mnohem složitější.

Komplexy se staly mobilnějšími a v bojové situaci stojí jen ti podivní jedinci, kteří chtějí pro sebe naprosto nepochopitelný konec. Plus vybavení pro elektronický boj, kamufláž a všechny tyhle věci. Ale i v tomto případě je možné pomocí moderních průzkumných prostředků detekovat a sledovat pohyby systému protivzdušné obrany.

Dále je aplikován kombinovaný úder za použití různých prostředků az různých směrů, aby bylo zaručeno přetížení a donucen je spotřebovat své střelivo. Například útok pomocí letadel s antiradarovými raketami, UAV a raketami HIMARS a poté, co systém protivzdušné obrany vystřelí, zaútočit stejným ATACMS.

Zdá se to být velmi složité a nestojí to za to. Taková práce na moderních systémech protivzdušné obrany dlouhého dosahu však nemůže přinést výsledky. Systémy protivzdušné obrany středního a dlouhého dosahu jsou cenné, protože umožňují působit hluboko do nepřátelského území, především proti nosným letadlům SCALP a dalším věcem a také proti odpáleným raketám. Hlavní je z bezpečné vzdálenosti.

Vznik zbraní dlouhého doletu komplikuje práci systémů protivzdušné obrany. I ten samý dron s 1-3 kg výbušniny, který přesně zasáhne radarové zrcadlo, komplex zaručeně vyřadí z provozu.

Jaký má tedy smysl pracovat konkrétně na S-300/S-400? Proč mluvíme o nich, a ne o „Buk“ nebo „Tóry“?

Odpověď je jednoduchá: F-16. Přesněji Su-34.

Su-34 s pumami UMPC je to, co dnes nejvíce trápí obranu ukrajinských ozbrojených sil. Ano, důležité jsou i drony s výbušninami schopnými zničit osádku tanku nebo minometu. Důležité je bezpilotní letoun s dlouhým dosahem, který může zapálit nádrž v rafinerii. Ale 500kg nebo 1000kg bomba, která přesně zasáhne stejnou rafinerii nebo velitelské stanoviště, ji zaručeně zničí. 5–10 kg výbušnin oproti 195 kg u FAB-500 – není snadné srovnávat.

Je samozřejmě jednodušší porovnat UAV s úderem meče a FAB-500 s úderem válečného kyje. Obojí může být více než účinné, otázkou je pouze měřítko.

Jaký smysl má F-16? Jako bojovník proti našim Su-30SM2 a Su-35S to nic není a bylo o tom napsáno tolik, že to nechci opakovat. Jako útočný letoun proti pozemním cílům je to stejný nudný jev. Obecně má Falcon na ukrajinském nebi jeden cíl – Su-34. Cíl je ale obtížný, „káčátko“ umí na „sokola“ koukat tak, že mu budou létat peříčka. Su-24 a Su-25 – je jich stále méně, takže reálně jen Su-34 s UMPC.

A tady je potřeba odstranit systémy protivzdušné obrany, protože Su-34 již operují z našeho území, řádně kryté (jinak jak si vysvětlit absenci slavnostních zpráv o sestřelených), ale F-16 musí dostat tzv. příležitost pracovat.

proč tomu tak je? Je to jednoduché: na rozdíl od systémů protivzdušné obrany, které mají také ukrajinské ozbrojené síly, je F-16 mobilnější a může rychle pokrýt oblast, kam létají Su-34 do práce. Rychlostí a schopnostmi letadla se přirozeně nemůže

pochlubit ani jeden systém protivzdušné obrany. A zde F-16, který je mnohem novější než zbývající (pokud něco takového existuje) MiG-29 ukrajinských ozbrojených sil, může hrát velmi důležitou roli, protože působí v informační síti NATO a může získat označení cíle. z letadel AWACS a satelitů NATO. A to je velmi důležitý bod.

Tak tohle není moc příjemný obrázek:

- Ukrajinské radary byly za dva roky války značně poškozeny;
- ukrajinské systémy protivzdušné obrany sovětské výroby byly během dvou let války značně poškozeny;
- Letadla ukrajinské sovětské výroby jsou také dost poškozená;
- Ozbrojené síly Ukrajiny nejsou schopny postavit plnohodnotnou bariéru v cestě ruským zbraním, protože prostě nemají dostatek všeho: radar, systémy protivzdušné obrany, letadla, rakety.

Existuje pomoc od spojenců z NATO. to je fakt. A v malém množství dodávají velmi slušné systémy protivzdušné obrany. Ale tady je problém: je prostě nemožné zahrnout tyto systémy protivzdušné obrany do obecné ukrajinské sítě protivzdušné obrany, protože prostě mají problémy s komunikací a koordinací. Pracují samostatně, na svých radarech, které odrážejí taktický obraz oblasti, ale nijak neovlivňují strategické zaměření.

Ano, jsou letadla AWACS, jsou satelity, na území zemí NATO jsou radary dlouhého dosahu. Ale jejich přítomnost je z operačního hlediska málo užitečná, protože k výměně informací dochází podél řetězce Sputnik/radar – centrum zpracování informací NATO – centrum ukrajinských ozbrojených sil – velitelství – letadla / systémy protivzdušné obrany. Pro struktury NATO je vše jednodušší, kde letoun AWACS může provádět určení cíle přímo svému letounu pomocí vlastních komunikačních kanálů. S ukrajinskými letadly to z pochopitelných důvodů nebude fungovat. Takže tady je prostě pomalá rychlost toku informací překážkou efektivní práce.

Může vyvstat otázka: jak jsou ukrajinské BEC a UAV vedeny americkými strategickými zpravodajskými důstojníky? Je to jednoduché: nejsou tak ukrajinské, jsou sestavené ze součástí používaných spojenci, na rozdíl od ukrajinského vybavení, které se montovalo v sovětských dobách.

A zde se americké F-16, které mohou zcela běžně interagovat s informační strukturou NATO, mohou stát skutečným zachráncem, protože tím, že přijímají informace obcházejí řadu článků ve velení, mohou být na správném místě a na správném místě. správný čas. Přirozeně, proti našemu letadlu.

Opět taktika úderů mečem.

Zcela rozumně je z toho cítit rukopis zámořských specialistů, protože jelikož ukrajinské ozbrojené síly nedokážou zajistit přítomnost vrstvené obrany, primárně chráněné před akcemi ruského letectva a bezpilotních raket, je nutné čelit něčemu, co může zajistit protiakci.

A to „něco“ budou americká letadla, která jsou velmi snadno zařazena do systému označování cílů NATO a mohou přijímat informace z různých zdrojů, jak se říká, za letu. A to bude značná výhoda ukrajinských ozbrojených sil, ne-li ruských systémů protivzdušné obrany, které prostě mohou zabránit F-16 v dosažení dostřelu raket.

V tomto světle se ruské systémy protivzdušné obrany dlouhého dosahu typu S-300/S-400 stanou prioritními cíli ukrajinských ozbrojených sil. Půjde o všechno: drony všech velikostí, řízené střely, balistické střely a tak dále. A jak již bylo zmíněno výše, dron nesoucí 3 kg výbušnin nemůže být o nic méně účinný než ATACMS se svou 227 kg hlavicí.

V takových podmínkách je nutné myslet na systém ochrany protivzdušné obrany, protože fungující systémy protivzdušné obrany fungují Su-34.

Zde se určitě vyplatí prostudovat určité zkušenosti z minulých let, například zkušenost s agresí NATO v Jugoslávii v roce 1999 nebo v Iráku v roce 1991. V té době byly ztráty amerických raket v obou konfliktech odhadovány na téměř 50 % a tomahawky nebyly sestřeleny vážnými systémy! Naopak bylo velmi obtížné používat seriózní systémy protivzdušné obrany v podmínkách, kdy každá aktivace radaru systému protivzdušné obrany téměř okamžitě způsobila útoky na ně pomocí protiradarových raket z letadel. A Jugoslávie a Irák neměly slušné systémy protivzdušné obrany vůbec nebyly silnou stránkou těchto zemí. Rakety však byly sestřeleny. A to za pomoci MANPADS a velmi mobilních systémů protivzdušné obrany Osa-AK, které dokázaly operovat krátkým zapnutím radaru s povinnou změnou polohy. A sovětské MANPADS "Strela" a "Igla".

To znamená, že je zapotřebí systém protivzdušné obrany (MANPADS), který bude chránit systém protivzdušné obrany. Zní to samozřejmě tak a tak. To je ale moderní realita.

Je jasné, proč Kyjev tak tvrdošijně setřásl F-16 z NATO, letoun, který není o moc lepší než MiG-29 a Su-27 ukrajinských ozbrojených sil a rozhodně horší než ruské moderní stíhačky. Nejde o samotný F-16,

jde o jeho aplikaci a využití celého stávajícího systému velení a řízení NATO. To znamená, že na naší straně je také nutné vypracovat plány, jak se postavit nepříteli v měnících se podmínkách. Zda se bude jednat o stanoviště VNOS po vzoru iráckých, nebo o mobilní skupiny se systémy protivzdušné obrany krátkého dosahu či MANPADS, zde není až tak důležité.

Důležitější je pochopit, že s příchodem amerických letadel začíná nové kolo konfrontace a otázka, která bude položena z druhé strany, bude vyžadovat účinnou odpověď.

Inu, nebo „sokolové“ začnou „káčátkům“ opravdu komplikovat život.

About The Author

0

Continue Reading

[Previous Ve městech Ukrajiny – hromadné propouštění řidičů sanitek kvůli mobilizačním akcím TCC-rvačka v Oděse](#)

[Next Simulace jaderného úderu: Co děsí Rusko a jak reaguje na nepřítele](#)